

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **S. N. J., IČO X**
sídlem T. 41, X Š.

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 00 Praha

za účasti: **S. J. s. r. o., IČO X**
sídlem A. S. 1076/33a, X P.
zastoupená advokátem Mgr. Luděkem Šikolou
sídlem Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9. 10. 2023, č. j. KUOK 111671/2023, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 6. 12. 2023, č. j. KUOK 134399/2023, ve věci vyloučení odkladného účinku odvolání,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9. 10. 2023, č. j. KUOK 111671/2023 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 6. 12. 2023, č. j. KUOK 134399/2023 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce je spolkem vystupujícím proti možnosti výstavby větrných elektráren (dále jen „VTE“) v obci J. a jejím okolí. Žalobce byl účastníkem společného řízení vedeného Městským úřadem Šternberk, v němž bylo dne 11. 11. 2019 vydáno společné povolení č. j. MEST 154937/2019, jímž byla podle § 94a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2017, umístěna a povolena stavba nazvaná *Větrný park J.* zahrnující 5 VTE o instalovaném výkonu 10 MW, příjezdové komunikace, zpevněné plochy a podzemní kabelové vedení.
2. Žalobce společně s paní L. Š. proti němu brojili odvoláními. Krajský úřad Olomouckého kraje o nich rozhodl tak, že je rozhodnutím ze dne 4. 11. 2022, č. j. KUOK 115795/2022 zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. Jeho rozhodnutí však zrušil zdejší soud rozsudkem ze dne 25. 7. 2023, č. j. 65 A 10/2023-123 v rozsahu, v jakém bylo zamítnuto odvolání žalobce. Kasační stížnost proti němu byla zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 25. 6. 2024, č. j. 4 As 334/2023-62.
3. Krajský úřad Olomouckého kraje se podaným odvoláním znovu zabýval a napadeným rozhodnutím rozhodl o tom, že podle § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vylučuje odkladný účinek žalobcova odvolání. Poté vydal v záhlaví specifikované opravné rozhodnutí, kterým opravil zřejmou nesprávnost spočívající v tom, že správně mělo být ve výroku rozhodnutí uvedeno ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) správního řádu, a dále opravil číslo jednací napadeného rozhodnutí. Rovněž je vhodné doplnit, že z úřední činnosti je soudu známo, že odvolací řízení již bylo skončeno, když rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 21. 12. 2023, č. j. KUOK 139517/2023 bylo rozhodnutí stavebního úřadu částečně změněno a částečně potvrzeno.
4. Žalobce v podané žalobě, kterou se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, předně namítal, že podle § 85 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) musí být výrok o vyloučení odkladného účinku součástí rozhodnutí ve věci. Z toho vyplývá, že o této skutečnosti musí rozhodnout prvostupňový správní orgán a je nemyslitelné, aby tak učinil krajský úřad po podání odvolání. Argumentace krajského úřadu, že nelze po účastníkovi požadovat, aby navrhl vyloučení odkladného účinku odvolání v průběhu řízení na prvním stupni, je nesprávná. Dodatečné vyloučení odkladného účinku je v tomto případě vyloučeno. Dále žalobce nesouhlasil s tím, jak krajský úřad posoudil dobrou víru stavebníka a s tím, jak si krajský úřad vyložil usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 2. 2023, č. j. 65 A 10/2023-84, jímž nebyl přiznán odkladný účinek žalobě žalobce směřující vůči dřívějšímu rozhodnutí krajského úřadu o odvolání.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Předně uvedl, že ve výroku napadeného rozhodnutí je písařská chyba, kdy správně mělo být uvedeno, že bylo rozhodnuto dle § 85 odst. 2 písm. c) správního řádu. Tomu také odpovídá odůvodnění rozhodnutí. Tuto písařskou chybu žalovaný opravil vydáním opravného rozhodnutí. K možnosti rozhodnout o vyloučení odkladného účinku dle tohoto ustanovení i po podání odvolání odkázal žalovaný na svou argumentaci v napadeném rozhodnutí. Tu soud pro přehlednost zmíní v hodnotící části rozsudku.
6. Stavebník navrhl, aby soud žalobu odmítl, resp. zamítl. Předně poukázal na to, že výrok o vyloučení odkladného účinku je vyloučen ze soudního přezkumu podle § 70 s. ř. s. pro jeho dočasnou povahu. Rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 7. 9. 2010, č. j. 7 As 26/2009-58,

č. 2191/2011 Sb. NSS není na věc přiléhavý, protože se týkal správního vyhoštění. Dále stavebník poukázal na to, že odvolací řízení již bylo skončeno, proto zanikly právní účinky napadeného rozhodnutí, čímž zanikl předmět soudního řízení. Stavebník rovněž poukázal na to, že žalobce v žalobě nespecifikoval, jaká jeho hmotná práva jsou dotčena. Žaloba obsahuje toliko obecná tvrzení o možné újmě na životním prostředí. Tato tvrzení zdejší soud neakceptoval, když posuzoval, zda dřívější žalobě téhož žalobce přizná odkladný účinek. Žalobní tvrzení proto nezakládají procesní legitimaci žalobce. Jinak stavebník uvedl, že se plně ztotožňuje s napadeným rozhodnutím.

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
8. Úvodem krajský soud připomíná, že z důvodu přechodu působnosti ve smyslu § 69 s. ř. s. jednal na straně žalovaného s Ministerstvem průmyslu a obchodu (blíže srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 12. 6. 2024, č. j. 65 A 86/2023-49).
9. Dále krajský soud odkazuje na stavebníkem zmíněný rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 7. 9. 2010, č. j. 7 As 26/2009-58, č. 2191/2011 Sb. NSS, v němž NSS dospěl k závěru, že výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání podle § 85 odst. 2 správního řádu je rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a není vyloučen ze soudního přezkumu. Stavebníkovi lze přisvědčit v tom, že NSS tento závěr přijal na podkladu rozhodnutí o správním vyhoštění. Jeho úvahy o posouzení povahy výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání a o jeho případných výlukách ze soudního přezkumu však byly obecné a nepochybně se vztahují k jakémukoliv výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání směřujícího proti rozhodnutí. Napadené rozhodnutí tedy je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a tento zákon jej ze soudního přezkumu nevylučuje, jak podrobně odůvodnil NSS ve zmíněném rozsudku, na který zdejší soud pro stručnost odkazuje.
10. Krajský soud nesouhlasí se stavebníkem ani v tom, že by předmět řízení zanikl z důvodu, že bylo ve věci samé vydáno rozhodnutí o odvolání a věc tak byla pravomocně skončena. NSS ve shora uvedeném rozsudku skutečně uvedl, že výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání zasahuje do práv adresátů rozhodnutí pouze s výrokem *věcným*. Výrok o vyloučení odkladného účinku má dočasnou povahu a jeho právní účinky stojí a padají s existencí *věcného* výroku prvostupňového rozhodnutí, resp. že padají s právní mocí prvostupňového rozhodnutí nastávající oznámením rozhodnutí o odvolání účastníkům (srov. odst. 15 shora uvedeného rozsudku NSS).
11. Vydáním rozhodnutí odvolacího orgánu pozbývá výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání právní účinky. Nelze ale dojít k závěru, že v okamžiku rozhodnutí o odvolání proti *věcnému* výroku napadeného rozhodnutí automaticky dochází ke zrušení výroku o vyloučení odkladného účinku. Ve vztahu k účinkům jsou oba výroky provázané a také NSS dovodil ohledně této vlastnosti akcesorický vztah mezi nimi, ale ve vztahu k samotné existenci se jedná o dva odlišné výroky, které na sobě nejsou závislé. Jakkoliv tedy výrok o vyloučení odkladného účinku pozbude právních účinků, stále existuje. K odmítnutí žaloby z důvodu zániku předmětu řízení však může soud přistoupit, dojde-li ke zrušení napadeného aktu. Pozbytí jeho právních účinků tento následek nemá (srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 10. 2018, č. j. 9 Azs 182/2018-21, odst. 20 a násl.; shodně také KÜHN, Z., KOCOUREK,

T., a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 366-367). Nutno dodat, že případným zrušením výroku o vyloučení odkladného účinku soudem může být dotčeným osobám otevřena cesta k náhradě škody, na což upozornil také rozšířený senát NSS ve výše uvedeném rozhodnutí.

12. V nyní řešené věci vydal krajský úřad rozhodnutí, kterým částečně změnil a částečně potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu. Právní mocí tohoto rozhodnutí zanikly toliko právní účinky nyní napadeného rozhodnutí. Jeho existence však zůstala nedotčena. Proto nelze než konstatovat, že předmět řízení nezanikl.
13. K aktivní procesní legitimaci žalobce krajský soud uvádí, že k podání žaloby proti rozhodnutí je aktivně procesně legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech dotčen rozhodnutím vydaným správním orgánem (srov. § 65 odst. 1 s. ř. s.). Aktivní procesní legitimaci má tedy každý, kdo tvrdí, že byl na svých hmotných právech zkrácen rozhodnutím přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. Zkrácení na právech postačí jen rozumným způsobem tvrdit.
14. Z předcházejícího soudního řízení v této věci je soudu známo, že žalobce je spolkem, jehož hlavním posláním je ochrana životního prostředí. Postavením ekologických spolků se NSS zabýval již opakovaně. Ekologické spolky mohou uplatňovat (ať už ve správních, nebo soudních řízeních) námitky, které se týkají ochrany přírody a krajiny, resp. ochrany životního prostředí (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 As 2/2009-80, č. 2061/2010 Sb. NSS, nebo naopak rozsudek 3 As 304/2019, odst. 19-20). Žalobce v žalobě sice jen obecně uvedl, že nyní řešený záměr výstavby VTE významně zasahuje do krajinného rázu a zemědělského půdního fondu, avšak toto obecné tvrzení dle názoru soudu postačí k tomu, aby žalobce splnil povinnost tvrdit zásah do práv, které je oprávněn hájit. Jak již soud uvedl v rozsudku ze dne 25. 7. 2023, č. j. 65 A 10/2023-123, je zcela zjevné, že VTE bude prakticky vždy zasahovat do krajinného rázu (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2022, č. j. 2 As 168/2021-29, odst. 32). Totéž platí o obecném tvrzení o tom, že nyní řešený záměr má být situován na zemědělské půdě I. třídy ochrany. Jakkoliv se jedná o obecná tvrzení, dle názoru soudu jsou dostatečná na to, aby žalobce unesl břemeno tvrzení stran aktivní procesní legitimace. Toto tvrzení se sice týká věcného výroku, který není předmětem přezkumu v tomto řízení, nicméně je nutné poukázat na to, že výrok o vyloučení odkladného účinku časově posouvá vykonatelnost či jiné právní účinky rozhodnutí, jehož se týká a skrze věcný výrok má totožné dopady do práv osob jako samotný věcný výrok (srov. shora zmíněný rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 7. 9. 2010, č. j. 7 As 26/2009-58, č. 2191/2011 Sb. NSS, odst. 15).
15. Odkaz na usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 2. 2023, č. j. 65 A 10/2023-84, jímž nebyl přiznán odkladný účinek žalobě žalobce směřující vůči dřívějšímu rozhodnutí krajského úřadu o odvolání, není přílehlavý. Zdejší soud v něm uvedl, že žalobce nedostál své povinnosti tvrdit a osvědčit vážnou a reálně hrozící újmu dle § 73 odst. 2 s. ř. s, proto tehdy žalobě nepřiznal odkladný účinek. Tvrzení o takové újmě v smyslu posledně uvedeného ustanovení ale nelze ztotožnit s tvrzením o možném zásahu do práv ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., které postačí k aktivní procesní legitimaci. Jak již soud uvedl výše, tvrzení o zásahu do práv, které je žalobce oprávněn hájit, žaloba obsahuje.
16. K věci samé lze předně odkázat na § 84 odst. 1 správního řádu, který stanoví, že *osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování,*

dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.

17. Podle odst. 3 téhož ustanovení platí, že při vedení řízení po podání odvolání podle odstavce 1 je třeba zvláště dbát oprávněných zájmů účastníků, kteří byli v dobré víře. Odkladný účinek odvolání lze z vážných důvodů vyloučit (§ 85 odst. 2) i dodatečně.
18. Ustanovení § 85 odst. 2 správního řádu stanoví, že správní orgán může odkladný účinek odvolání vyloučit,
 - a) jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem,
 - b) brozí-li vážná újma některému z účastníků, nebo
 - c) požádá-li o to účastník; to neplatí, pokud by tím vznikla újma jiným účastníkům nebo to není ve veřejném zájmu.
19. Odst. 3 téhož ustanovení dále uvádí, že z důvodu ochrany práv nabytých v dobré víře, oprávněných zájmů účastníků nebo veřejného zájmu lze vyloučit odkladný účinek odvolání, jehož zmeškání správní orgán promíjí.
20. Konečně odst. 4 stanoví, že vyloučení odkladného účinku odvolání musí být odůvodněno. Výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání je součástí rozhodnutí ve věci; proti tomuto výroku se nelze odvolat.
21. Krajský úřad v napadeném rozhodnutí dovodil, že podle správního řádu má být výrok o vyloučení odkladného účinku součástí rozhodnutí ve věci, tj. v rozhodnutí napadeném odvoláním s vyloučeným odkladným účinkem. Dodatečně správní řád umožňuje vyloučit odkladný účinek v případech upravených v § 84 odst. 3 správního řádu (odvolání opomenutých účastníků). V takovém případě je totiž vyloučeno, aby byl výrok o vyloučení odkladného účinku součástí rozhodnutí ve věci. Pro jiné situace správní řád nepočítá s variantou, že by o vyloučení odkladného účinku rozhodl až odvolací orgán. Takto by bylo ale obtížné představitelné vyloučení odkladného účinku z důvodu uvedeného v ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) správního řádu, tj. na žádost účastníka řízení. Zřejmě nelze požadovat spravedlivě po účastníkovi ještě před vydáním rozhodnutí, jehož obsah mu tedy dosud nemůže být znám, aby žádal správní orgán o vyloučení odkladného účinku případného odvolání, když účastníkovi není v této fázi známo, zda někdo podá odvolání, co bude případně napadat a z jakých důvodů. Dle žalovaného je smysl posledně uvedeného ustanovení takový, aby účastník, který má na tom zájem a nevznikne tím újma jiným účastníkům a nebude to v rozporu s veřejným zájmem, mohl v případě, že je podáno odvolání, požádat, aby byl vyloučen jeho odkladný účinek. V pravomoci správního orgánu (prvního stupně) je rozhodnout o takové žádosti. Pokud má být takové rozhodnutí smysluplné, je třeba připustit výklad, že o vyloučení odkladného účinku odvolání lze rozhodnout i později než v odvoláním napadeném rozhodnutí (ve věci), tedy fakticky až po podaném odvolání a žádosti o vyloučení odkladného účinku. Takový závěr připouští i odborná literatura, dle které může být rozhodnuto o vyloučení odkladného účinku buď přímo v rámci prvostupňového rozhodnutí (výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání je součástí rozhodnutí ve věci, viz § 85 odst. 4), anebo dodatečně odvolacím orgánem, pokud důvody pro vyloučení nastaly až v průběhu odvolacího řízení (str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí).

22. Krajský soud s popsaným názorem nesouhlasí. Z dikce ustanovení § 85 odst. 4 správního řádu jednoznačně vyplývá, že výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání je součástí rozhodnutí ve věci. Z toho vyplývá, že o vyloučení odkladného účinku má rozhodnout správní orgán I. stupně. Podpůrně lze poukázat na shora uvedený rozsudek rozšířeného senátu NSS, který hned na několika místech odůvodnění uvedl, že tento výrok bude záležitostí správního orgánu I. stupně (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 7. 9. 2010, č. j. 7 As 26/2009-58, č. 2191/2011 Sb. NSS, odst. 14, 27 nebo 29), byť je nutné dodat, že se touto otázkou zabýval NSS spíše okrajově.
23. Z tohoto pravidla vyplývají ze správního řádu dvě výjimky. První z nich je upravena v § 84 odst. 3 správního řádu (odvolání opomenutých účastníků). Zde správní řád výslovně uvádí, že lze odkladný účinek odvolání vyloučit i dodatečně. Druhá výjimka vyplývá z povahy věci a je upravena v § 85 odst. 3 správního řádu. Týká se situací, kdy správní orgán promíne zmeškání lhůty k podání odvolání. Prominout zmeškání lhůty totiž nelze dříve, než lhůta pro podání odvolání uplyne. K tomu může dojít jedině až po vydání rozhodnutí věci a je tak vyloučeno, aby byl výrok o vyloučení odkladného účinku součástí rozhodnutí ve věci.
24. Také komentářová literatura potvrzuje, že výrok o vyloučení odkladného účinku je součástí rozhodnutí ve věci a že správní řád počítá toliko se dvěma výjimkami popsanými soudem (srov. VEDRAL, J. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012, str. 739-743; PRŮCHA, P. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. 4. vydání. Praha: Leges, 2019, komentář k § 85, dostupné v systému ASPI; FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., ŠKUREK, M. a kol. *Správní řád. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2020, komentář k § 85, dostupné v systému ASPI; JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, str. 649).
25. Žalovaným odkazovaná odborná literatura uvádí, že správní řád výslovně nezakazuje, aby byl odkladný účinek odvolání vyloučen i v průběhu odvolacího řízení, pokud až v průběhu odvolacího řízení vyvstanou důvody, které by tento postup odůvodnily (srov. STAŇKOVÁ, K., SAHÁNKOVÁ, B. Odkladný účinek odvolání – část 2. In *Právní rádce*, č. 5/2021). S tímto názorem krajský soud nesouhlasí, protože správní řád výslovně stanoví, že výrok o vyloučení odkladného účinku je součástí rozhodnutí ve věci, tj. jinak řečeno výslovně upravuje, kde má tento výrok své místo. Současně upravuje z tohoto pravidla výjimky. Navíc nejde o to, zda něco správní řád výslovně nezakazuje, ale zda to dovoluje. Popsaný názor tak neodpovídá zákonu.
26. Krajský soud nesouhlasí ani s tím, že by bylo možné rozhodnout o vyloučení odkladného účinku odvolání i po podání odvolání samostatným rozhodnutím z důvodu podle § 85 odst. 2 písm. c) správního řádu, protože nelze po účastníkovi požadovat, aby o vyloučení odkladného účinku požádal před vydáním prvostupňového rozhodnutí (stejný názor je obsažen také v KOPECKÝ, M., STAŠA, J. a kol. *Správní řád Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2022, komentář k § 85, dostupné v systému ASPI). Jak již soud uvedl výše, dikce ustanovení § 85 odst. 4 správního řádu, které stanoví, že výrok o vyloučení odkladného účinku musí být součástí rozhodnutí ve věci, je jednoznačná. Nelze argumentovat ani povahou věci (jako v případě § 85 odst. 3 správního řádu), protože účastník řízení může požádat o vyloučení odkladného účinku odvolání již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně. Jedná se sice o nepraktické řešení, leč takto zákonodárce rozhodování o vyloučení odkladného účinku upravil. Tomu se také účastník řízení musí přizpůsobit a může vyloučení odkladného účinku případného odvolání navrhnout v závěrečné fázi řízení,

kdy mu již budou známy námitky ostatních účastníků (tj. zda jim záměr působí nějakou konkrétní újmu), stanoviska dotčených orgánů (zda záměr ohrožuje veřejný zájem) apod. Později totiž na jeho žádost nebude moci správní orgán reagovat.

27. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že krajský úřad v průběhu odvolacího řízení nebyl oprávněn rozhodnout o vyloučení odkladného účinku odvolání. Námitka žalobce je důvodná. Proto krajský soud podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje specifikované v záhlaví a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
28. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobce ve věci zavázán k náhradě jím účelně vynaložených nákladů. Ty spočívají toliko v zaplaceném soudním poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Soudní poplatek za podání žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě soud nepovažuje za účelně vynaložený náklad, protože žalobce s tímto návrhem nebyl úspěšný.
29. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jí náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jí neuložil žádnou povinnost, při jejímž plnění by jí náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 21. srpna 2024

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu